

отримала доступ з Міжнародної космічної станції до банківського рахунку своєї колишньої лесбійської партнерки: веб-сайт. URL: <https://lviv.com/novyny/nasa-rozsliduie-pershyi-v-istorii-zlochyn-u-kosmosi/?fbclid> (дата звернення: 17.10.2019).

3. Міжнародне космічне право: веб-сайт. URL: https://pidruchniki.com/13560615/pravo/mizhnarodne_kosmichne_pravo (дата звернення: 17.10.2019).

УДК 342.7(043.2)

Фрицька М.І., студентка магістратури,
Юридичний факультет,
Тернопільський національний економічний
університет, м. Тернопіль
Науковий керівник: Чудик Н.О., к.ю.н., доцент

ІСТОРИЧНА РЕТРОСПЕКТИВА СУЧАСНОЇ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ ПРАВ ЛЮДИНИ

Права людини – складне і багатогранне явище, що пройшло у своєму розвитку певні етапи, притаманні всім етапам розвитку цивілізації. Розуміння прав людини тісно пов'язане з тими їх особливостями, до якої вони належать і які визначають протягом багатьох століть умови їх життя і поведінки. Посилення уваги до проблем конституційно-правового регулювання прав людини обумовлено також нагальною потребою часу – проведенням конституційної реформи. Це породжує питання щодо обрання відповідної концепції прав людини, її обґрунтування як у світоглядному, так і у національно-культурному контексті. Йдеться насамперед про відповідність інтерпретації прав та їх реалізації в аспекті міжнародно-правових стандартів. Як відомо, ратифікована Угода про асоціацію з Європейським Союзом вимагає повноцінної гармонізації вітчизняного законодавства із європейськими правовими нормами.

Ще Аристотель говорив про право (і природне, і волевстановлене) тільки як про політичне право, тобто таке, яке можливе і має місце лише у державі. За ним, природне право можливе тільки як політичне право, а права людини – лише як права громадянина (що є членом полісу) [1].

Подібні ідеї виникали і на Сході. Зокрема, китайський мислитель Мо-Цзи (V ст. до н.е.) відстоював думку про те, що всі люди рівні перед небом, а держава є результатом їх угоди. Ряд гуманістичних принципів дало світу християнство, яке інтегрувало уявлення щодо

прав людини з релігійно-моральними цінностями. Спільними зусиллями багатьох поколінь накопичувався інтелектуальний матеріал, створювалося морально-філософське підґрунтя для утвердження в майбутньому ідеї прав людини.

Таким чином, забезпечення прав і свобод громадян є не тільки справою кожної окремої держави, а й метою всього світового співтовариства. Усвідомлення такого висновку отримує все більше визнання світової громадської думки. Права і свобода людини є найвищою цінністю, перед якою поступається навіть суверенітет окремої держави. На основі норм міжнародного права і за рішенням Ради Безпеки ООН встановлена можливість прямого втручання світової спільноти у внутрішні справи держав, що прямо порушують права і свободи людини [2, с. 339].

Створення умов для забезпечення людиною своїх прав і свобод – основоположне завдання держави і структур громадянського суспільства. У свою чергу, ще Д. Локк вважав, що люди домовилися заснувати державу саме з метою надійного забезпечення природних прав, рівності й свободи, захисту особи та власності – цінностей громадянського суспільства. Використання європейського досвіду конституційного розвитку в сфері прав людини під час нормопроекування вітчизняного конституційного законодавства необхідне для демократизації та гармонізації національного законодавства із законодавством Європейського Союзу. У Конституції України достатньо широко з точки зору конституційного права репрезентовані права людини, які змістовно кореспондуються й корелюються з відповідними положеннями ратифікованих Україною міжнародних та європейських правових актів. Актуальність даної теми зумовлена не тільки демократизацією політичної системи, формуванням громадянського суспільства, глибинними реформами, а й потребою подальшого науковотеоретичного переосмислення та вдосконалення впровадженної в Конституції України системи прав людини.

Проблеми сучасного конституційного права тісно пов'язані і значною мірою детерміновані зростанням ролі прав людини у системі координат «міжнародне співтовариство-національні держави-індивіди». Із 70-х років XX століття права людини поступово стали набувати глобальних рис, що стало відображенням певної стандартизації вітальних і соціальних потреб людей. Посилюються схожість умов життя, складається загальний економічний, інформаційний, культурний простір, інтернаціоналізація і транснаціоналізація пов'язують індивідів із системами великих масштабів. Іншими словами, інтернаціоналізація, на думку експертів, вступила в завершальну

стадію, адже світ стає єдиним не тільки з філософської точки зору, але і в правовій щоденній реальності [3, с. 179].

В Україні на сьогодні дуже обмежене коло засобів захисту прав людини, хоча для сучасної правової держави, якою позиціонує себе Україна, таких виправдань не може існувати в принципі. А тому під час розв'язання державою будь-яких соціальних проблем, справ, питань саме людині, її існуванню й розвитку повинен надаватися абсолютний, беззаперечний пріоритет. Права людини залишаються тим абсолютним, універсальним кордоном, переступати через який не може ніхто.

Література

1. Генезис прав людини URL: <http://www.ombudsman.gov.ua/ua/page/secretariat/history/genesis/> (дата звернення 18.10.2019).

2. Єльнікова М.О. Історичні аспекти становлення та розвитку ідеї прав і свобод людини. Вісн. Нац. ун-ту «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого». 16 Серія: Філософія, філософія права, політологія, соціологія. Харків: Право, 2014. № 4 (23). С. 338-340.

3. Шамрай В. Методологічні засади впливу сучасних процесів глобалізації на розвиток конституційного права. Підприємництво, господарство і право. 2018. № 5. С. 178-180.

УДК 347.82 (477) (043.2)

Хонич М.С., студент,
Юридичний факультет,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: **Макеєва О.М.**, к.ю.н.

РЕЄСТРАЦІЯ ЦИВІЛЬНИХ ПОВІТРЯНИХ СУДЕН В УКРАЇНСЬКОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ

На сьогоднішній день питання реєстрації цивільних літальних апаратів є одним із актуальних питань повітряного права. Це впливає з того, що кожна особа, отримуючи у власність чи орендуючи повітряне судно, повинна проходити його реєстрацію, а у деяких випадках навіть перереєстрацію. Тому виникає питання, який порядок реєстрації повітряних суден?

Основні положення щодо літальних апаратів знаходяться у Конвенції про міжнародну цивільну авіацію 1944 р., яку Україна ратифікувала 10.08.1992 р., але ці норми також існують і в українському законодавстві. Перш за все, норми реєстрації цивільних повітряних суден визначені у Повітряному кодексі